

PÅSKESØNDAG. A. 2020.

Apostlenes gjerninger 10,34a-43. Kolosserne 3, 1-4. Johannes 20, 1-9.

Kjære troende.

Jesus Kristus er oppstanden! Ja, han er sannelig oppstanden! Han, som døde på korset for å sone vår skyld ble lagt død i graven. Der hvilte han i 3 dager. Den tredje dagen sto han opp. Han lever i dag! Dette er påskens glade budskap. Det ble født ved den tomme graven. Siden har Kirken ropt dette glade budskapet inn i dødens verden. Det har gitt oss vår identitet som kristne. Budskapet om den tomme graven endrer alt og alle! Dette kan skje plutselig i et menneskes liv. Men det kan også skje annerledes. Når vi leser det hellige påskeevangeliet etter St. Johannes, legger vi merke til at det tok tid før påkegleden erobret hjertene. Troen kom som en stille, vakker soloppgang. Slik kan den også komme til deg.

Disiplene fant graven tom! Det forvandlet deres liv for alltid. Budskapet om Kristi oppstandelse er like aktuelt for oss. Det angår alle oss som lever i dag fordi det ikke mister sin kraft. Derfor er det også helt nødvendig for oss å dele dette budskapet med andre. Det står om livet, vårt eget liv og andres. Det handler ikke bare om at Jesus Kristus lever. Han har seiret over døden! Dere og jeg, alle vi som tror på ham, har fått del i hans liv og seier. Budskapet om Kristi oppstandelse er ikke bare en historie om noe som skjedde for 2000 år siden. Kristi oppstandelse bringer oss frelse i dag når vi lever i dette mysteriet.

I år kan vi ikke samles i kirken for å proklamere Jesu Kristi oppstandelse. Men vi samles i hjemmene våre, alene eller sammen med familien og jubler ut med en stemme og med ett hjerte: JESUS KRISTUS ER OPPSTANDEN, JA, HAN ER SANNELIG OPPSTANDEN. HALLELUJA! Dette budskapet er sterkere enn døden fordi det er sant, og sannheten setter oss fri.

Hvis Jesus Kristus ikke er oppstanden, ville Kirkens ord vært uten betydning. Men vi tror ikke på en død Kristus. Vi tror og bekjenner sammen med St. Paulus, at «Er Kristus ikke stått opp, da er vårt budskap intet, vår tro meningsløs, da er vi fremdeles i våre synder. Men nå er Kristus stått opp fra de døde, som førstegrøden av dem som er sovnet inn.»

Legg merke til St. Peter i dagens hellige evangelium og i den første lesningen. Maria Magdalena har i nattemørket gått til Jesu grav. Hun oppdager at steinen er veltet bort fra graven. Hun løper avsted til Peter og Johannes og forteller hva som har skjedd. Peter og Johannes løper til graven for å se. Johannes kommer først frem, bøyer seg ned og ser inn i graven. Han ser likklærne som Jesus hadde brukt, men han går ikke selv inn. Nå kommer også Peter fram til graven. Han går inn og ser at graven er tom, bare likklærne ligger der. Peter var apostlenes leder. Det var hans ansvar å være det første vitne om oppstandelsen og fortelle om det som hadde skjedd.

Når vi bekjenner vår tro på Kristi oppstandelse bekjenner vi også at vi tror på Peters vitnesbyrd om at Kristus har stått opp fra de døde. Vi bekjenner troen på at Jesus på en særlig måte har betrodd Peter å lede Kirken og gi de troende føde og beskyttelse. (Joh.21,15-17.) I den første lesningen ser vi Peter praktiserer dette oppdraget i Antiokia. Her bekjenner og forkynner han at Gud var med Jesus og oppreiste han fra de døde den tredje dagen. Han sto synlig fram for apostlene og de satt til bords med ham.

Peter og apostlene var de første vitnene. Oppdraget om å vitne er gitt videre til biskopene og prestene. Men ikke bare til dem. Det er gitt til alle de troende. Dere skal også vitne om Kristi seier over synd og død. Vår tid trenger troverdige kristne som vitner om sannheten. Vår familie, menigheten og landet vårt ja, hele verden trenger det.

Vårt kall som katolikker er å leve i Kirken med hellig tillit til budskapet om Kristi oppstandelse. Sammen med Kirken er vi øyenvitner til Kristi død og oppstandelse, for vi har selv møtt ham. Vi har mottatt en dyrebar tradisjon fra apostlene som led martyrdøden fordi de vitnet om det de hadde sett og hørt første påskedag. La oss ta

vare på tradisjonen uforfalsket og bringe den videre til nye generasjoner.

Vår tro bygger på Skriftens ord og apostlenes vitnesbyrd om den tomme graven. Men det er ikke den tomme graven som er beviset på oppstandelsen. En tom grav beviser i og for seg ingen ting. Men sammen med Jesu egne ord om at han skulle dø og stå opp igjen, skaper den tomme graven overbevisning om at Jesus Kristus har stått opp slik Skriften og han selv har forutsagt. Maria Magdalena skjønte ikke dette med oppstandelsen med en gang. Men så fikk hun møte Den oppstandne selv i hagen. Hun hadde stått ved korset og sett ham dø. Hun hadde vært med da han ble lagt i graven. Nå møter hun han igjen, levende. Det var dette som skapte troen i hennes hjerte. Slik har det alltid vært. Det er ikke andres beretning om den tomme graven som skaper troen. Troen skapes når menneskene selv får møte ham.

Den enkle sannheten om oppstandelsen er at det var Guds ubetingede kjærlighet som reiste Kristus opp fra graven. Etter påskedagen kan denne kjærligheten erobre alle. Denne kjærligheten kan ikke dø. Døden har ingen makt over den. Den kommer fra Guds eget hjerte og ble inkarnert i kjøtt og blod i Jesus Kristus.

Dette skjedde ikke bare for to tusen år siden. Det har skjedd hver dag ned gjennom historien. I dag skal det skje her hos oss. Det er derfor vi i det hele tatt kan tro. Derfor er vi kristne: Vi har også fått møte Ham. Hvordan skjer dette møte? Det skjer i det tegn, i det sakramentet som Herren innstiftet kvelden før han led. Dette tegnet har han etterlatt til sin Kirke som et oppdrag: «Gjør dette for å minnes meg.»

Han har innstiftet eukaristien, nattverden, for at vi skal møte ham og kjenne ham igjen som Den Korsfestede og Oppstandne. Derfor er feiringen av eukaristien sentrum i vårt liv som katolske kristne. Der møter vi Den oppstandne Herren Jesus Kristus. Der får vi del i hans forsoning. Der får vi del i hans guddommelige liv.

Jesus sto ikke opp fra de døde bare for sin egen del. Han sto også opp for å gi oss del i sitt liv, for å gi verden liv. Dette livet fra Gud forvandler dem som tror på ham. Samfunnet med Den hellige gjør

også oss hellige og utvalgte for Guds rike.

Jesus Kristus er sannelig oppstanden. Han har stått opp til nytt liv. Dette livet ønsker han å dele med oss. Gjennom oss ønsker han å gi det videre til andre. Dette livet bringer lykke, fred og kjærlighet til alle som åpner sitt hjerte og tar imot det. Derfor kaller han hver enkelt av oss inn i påskemorgens glede, så vi kan bringe gleden til andre.

Jeg ønsker dere en riktig god påske! Jeg oppfordrer dere alle til å være trygge katolske kristne, sterke i troen, rause i kjærligheten og faste i håpet. Da vil vi legemliggjøre oppstandelsen av vår Frelser i våre liv og spre hans lys som nå skinner i dødens verden. Kristus er sannelig oppstanden og lever i hjertene til mennesker som dere og meg. Halleluja. Amen

God Påske!